

SYND, SONING OG FØLGER DERAU (1959)

BIBELKURS av Adolf Bjerkreim

Nedskrevet fra tale og lydspor på "sunneord.no".

13.TIME

I timen vår i går så begynte jeg å si noe om FØLGENE av forsoningen eller forlikelsen. For det første nevnte jeg at følgene og resultatet av forsoningen ligger på Guds side. FORDELEN er HANS.

Han VISTE sin rettferdighet i den tid som nå er, for at HAN kunne være rettferdig, og SÅ gjøre de rettferdige som har troen på Kristus Jesus. Jeg kan ikke gjenta noe av det vi sa da, for så måtte jeg ta med alt.

Men så fortsetter vi nå med å nevne de følgen som kommer OSS til gode, som gjelder oss. da vil jeg først nevne det kjente ordet fra 2.Kor. 5, 21:

"Men han som ikke visste av synd, han gjorde Gud til synd, for at vi I HAM skal bli rettferdige for Gud."...."for at vi I HAM skal bli rettferdig for Gud."

Ikke for at vi i OSS SELV skal bli rettferdig for Gud.

På svensk står det: *"for at vi i HÅNOM skulle bliva rettferdigHET"*! Et voldsomt strekt uttrykk.

Engelsk oversettelse har den enda sterkere: *"Han som ikke visste av synd, har Gud gjort til synd for oss, for at vi I HAM skulle bli GUDS rettferdighet."*

Vi skulle stå LIKE USTRAFFELIGE , LIKE FRI for noen som helst form for straff som Gud selv.

Vi skulle BLI Guds rettferdighet. Eller den PERSONIFISERTE rettferdigheten. For der en ingen mulighet for å bli straffet.

Jeg tror jeg må ta med en bemerkning til der. *"Han som ikke VISSTE AVsynd, han ble GJORT til synd"*. Det er ikke greit å fatte noe slik. At han den RENE, HELLIGE, USKYLDIGE blir gjort TIL SYND! Og så BEHANDLET som synd! Jeg har lest en del forklaringer over det der, men jeg har aldri sett noen bedre enn den som ble gitt av generalsekretær Lars Dale. Den unge slekt kjenner lite til ham. Han er død for ikke så få år siden. Men han var kjent for å være Skandinavien lærdeste teolog. Og professor Ådland regnet ikke med noen annen teolog i Norge enn Lars Dale. Og det var omtrent det samme med Lars Dale, han anerkjente ingen andre som teolog enn professor Ådland. Dale var kjent langt utenom Norges grenser og var tilbudt professorater ved universitetene i England og Tyskland. Men han tok ikke imot det. Han var en grunnlærd mann. Han hadde en sådan hukommelse at han våget ikke på å lese noe som han ikke kunne huske, for det satt fast, hadde han lest det så satt det er. Han hadde et veldig bibliotek i Stavanger. En av mine venner var innom ham og spurte ham om noe ganske vidløftig angående en historisk person. Så sa han først med en gang hva denne personen hadde sagt og mente, det sto helt klart med en gang. "Forresten", sa han, "du kan få se det. Det står i den boka der!" Så gikk han opp til det veldig biblioteket, tok boka og slo opp sidetallet: "Vårsegod, der har du det." Han var mere enn et

overskuddsmenneske.

Han (Dale) sa om det sted, at han som ikke visste om synd, blir gjort til synd...at det greske ord som der er brukt, det er et ord som gir forestillingen om en gjenstand som er FORSVUNNET I EN ANNEN. Den ER der, men den er SKJULT I EN ANNEN som du ikke kan se den. Han VAR uskyldig, ren og hellig, han var GUD! Men i de timene han hang på Golgata var der INGEN som kunne se den uskyldigheten, den helligheten, renheten! Der så man bare SYND, og Guds DOM over synd! Jesus var FORSVUNNET i det! Og når det står at vi I HAM skal bli rettferdiHET, eller Guds rettferdighet, det betyr akkurat det samme! Vi FORSVINNER i en annen person! Så hva en annen person ER (stamfar), det er vi for Gud!

Jeg har sett det i forbindelse med flere ting i Tabernakelet. En hel del av gjenstandene der, de var laget av akasietre. Men så var de belagt, på innsiden og utsiden, med kopper, med sølv eller med gull. Helst kopper og gull. Så når man så et alter, brennofferalteret, syndofferalteret, så var det ingen som kunne se akasietreet. Det var FORSVUNNET i kopperet, man så bare kopper. Det som er symbolet på DOM, og UTHOLDENHET I DOM, for kopperet det motsto ILDEN.

Nåvel, når vi ser på Kristus Jesus på Golgata, da han tok vår synd og skyld, vår urenhet og vår straff, så ser vi INTET annet der enn det. For selv en hellig Gud, for hvis åsyn han hadde levd i evigheten, vende sitt ansikt fra ham og forlater ham. Men han VAR i seg selv det RENE GULL! Han var I SEG SELV UTEN SKYLD og UTEN synd!

Og det er vanskelig, og det er merkelig hvor det skal være så vanskelig for oss, å komme til ERKJENNELSE AV at nå er HVER ENESTE EN som tror på ham, som av GUDS ÅND er forent med ham, LIKE rettferdig for Gud som han er! Derfor er det vi synger, jeg siterte det verset her en dag før: "REN og RETTFERDIG, HIMMELEN VERDIG."! Det skal der meget til, ikke sant? ER du, som sitter på timen her i dag, ER du himmelen VERDIG?

Ja! Jeg er himmelen verdig!

Men det står mer i sangen: "Det ER vi (vi skal ikke bli det, men det ER vi) i verdens frelsare nå." I en annen mann!

Og Ordet forkynner at våre synder kommer han ALDRI mer i hu!

Det er kristendom!

Det er ikke judaisme, lovvesen, gjerningsvesen, men det er kristendom.

Det er det vi EIER, HAR og ER for Gud i en annen person.

"Så meget mer skal vi da, etter at vi ER RETTFERDIGGJORT VED HANS BLOD, ved ham bli frelst fra vreden, for vi BLE forlikt med Gud ved hans død." I Rom. 5, 9-10 står det:

osv.

La oss lese Rom. 6, 7:

"For den som er død, er rettferdiggjort fra synden."

Dere kan gjerne få svare høyt hvis dere vil. Se for deg verset og si meg: HVEM er det ifølge dette verset som er rettferdiggjort? (En tilhører svarer "Den som er død.") Bjerkreim spør: "Er du rettferdiggjort?"

Ja, noen nikker og noen hvisker og sier ja. Bjerkreim spør: "Er du død?" (nå sier Bjerkreim noe jeg ikke forstår, men sier til en tilhører:) "Men du sitter her? Jeg synes du sitter her spill levende! Du går på bibelkurset, Morten! Døde folk pleier ikke gjøre det!"

Hvordan, venner, KAN vi være rettferdiggjort når vi faktisk LEVER? Og er spill levende? Når her står at det er den som er DØD som er rettferdiggjort? Det gis bare en eneste forklaring, det er ikke rom for noen annen! Og det er den at VI HAR FÅTT VÅR DØD I EN ANNEN PERSON!

KRISTI DØD er for Gud VÅR DØD! Derfor sies det gang på gang i Det Nye Testamentet, at VI ER DØ MED HAM! Eller i spørsmålsform: Er vi avdød med ham? osv..

Venner, DEN siden av evangeliet, DEN siden av Guds verk til vår frelse i Kristus, er SKJULT for de fleste troende. De har lest det, men det har aldri gått opp for dem hva det gjelder.

DE REGNER MED SEG SELV SOM LEVENDE, og går ut fra at Gud ser dem og regner med dem som LEVENDE, og så tar Gud standpunkt til oss i forhold til det som vi ER og kan prestere.

Og fordi vi ALDRI kan BLI og ALDRI ER fornøyd med oss selv, innvortes eller utvortes, SÅ BLIR DER ALDRI NOEN FULL SIKKERHET OM AT VI ER FRELST! At vi ER rettfærdiggjort! At vi SKAL GÅ FRI dommen!

Så jeg ser ingen sannhet, venner, det er mer viktig å opplyse troende folk om nettopp det...IKKE at Kristus er død FOR dem...det er viktig nok, det er det viktigste for en synder...MEN at når HAN er død for oss, så er vi døde MED ham!

I Guds regnemåte og handlemåte har Gud tilkjent oss HANS død!

Derfor står det 2.Kor. 5, 15, men det gjelder dessverre ikke alle troende, alle troende kan ikke si det og sier det heller ikke. Vi BURDE komme dit hen at vi sa det alle. Men apostlene, de hadde det klart:

"Vi har gjort dette opp med oss selv: Når en er død for alle, så ER alle døde. Og han døde for alle, for at DE (ikke for at ALLE skal leve for ham) SOM LEVER, ikke skal leve for seg selv, men for HAM som er død og oppstanden for dem."

Altså, ser du, Gud regner med at ALLE er død når EN er død for dem! Men han regner ikke med at alle LEVER!

Men der er noen som nå lever, på tross av det at de er avgått i døden ved hans død. Og det kan ikke være noen annen enn de, om hvem Jesus sa i Johannes 5: De som hører Guds sønns røst og tror på ham, de skal leve.

Her er noen, venner, som har hørt hans røst, hans ord. Det har smeltet sammen med oss ved TRO. Og Gud REGNER oss som NYE SKAPNINGER, som mennesker som nå LEVER og er TIL for ham i Kristus Jesus. Det står i neste vers, eller er det 17. vers i 2.Kor. 5:

"DERFOR dersom noen er i Kristus Jesus, da er HAN EN NY SKAPNING."

Det er ganske visst meget uklart sagt! Det var ikke svært lenge jeg hadde levd med Gud før jeg kom i vanskeligheter med det der. Og jeg ble ikke KLAR over det, hvordan jeg skulle FATTE det, før jeg såg en annen oversettelse. På engelsk står det ikke så at da er HAN EN NY SKAPNING, men der står DERFOR! "Dersom noen ER i Kristus Jesus, da ER der en ny skapning."! Ja, da er det klart min venn! Er ALLE død og det likevel er noen som LEVER, og lever i Kristus Jesus, da MÅ der ha funnet sted en ny SKAPERAKT! Da må det være EN NY SKAPNING! Og det er DEN nye skapning som har funnet sted i Kristus Jesus! Som GUD regner for LEVENDE og som han handler med! Og det er DEM som er rettfærdiggjort fra synd! Vi forstår ikke det der, venner, før det har gått OPP for oss rent begrepsmessig, at den Herre Jesus han var en stamfar (som stamfaren er, slik blir hele hans slekt). Han var ikke bare et sant menneske, slik som du og jer er det. Men han var selve MENNESKET! Der stå i 1.Tim. 2, 5:

"Der er EN mellommann mellom Gud og mennesker, MENNESKET Jesus Kristus."

Har du tenkt på det? Har du forstått det? At han var MENNESKET? Han var SLEKTEN (som den første Adam)! Han var en person i hvem Gud så EN HEL SLEKT (som stamfar)!

Så når han kom opp Golgata, så såg ikke Gud bare EN mann komme der! Og han såg ikke bare EN mann naglet til et kors og fikk den dommen og straffen. Men han så MENNESKET! SLEKTEN!

Da Adam var skapt står der: "Herren såg MENNESKET", og I HAM så han alle! Så kom SLEKTEN!

MENNESKET! Til Golgata, til retterstedt, og fikk sin dom og død i sin STEDFORTREDER!

Vi skal lese Kol. 2, 20-21. Men først må jeg gjøre oppmerksom på at kolossenserne, til hvem dette her er skrevet, og OM hvem det er skrevet, de var nå utsatt for religiøs villfarelse. Det var noen som kom med en blanding av hedensk filosofi og jødedom, lovgjeringer, bud og forskrifter, og så foreholdt de disse kolossenserne at det måtte de legge seg inn under. Det måtte de ikke gjøre, men DET måtte de gjøre! I særlig grad gjaldt det nymåner, høytider og sabbater, og mat og drikke. Den og den dag måtte de holde så og så, og den og den slags mat og den og den slags drikke...var forbudt, det måtte de holde seg fra. Så skal Herren be Paulus hjelpe disse menneskene I FRA å legge seg INN under dette åket. Og det gjør han på følgende måte. Først sier han at ALT dette her, fra vers 16:

"La derfor ingen dømmme dere for mat eller drikke, eller spørsmål om høytider, nymåne eller sabbat. Disse ting er en SKYGGE av det som skulle komme, men LEGEMET hører Kristus til.

La ingen frarøver dere kampprisen om noen prøver på det ved ydmykhet og engledyrkelse, idet han gir seg av med syner, bir oppblåst uten grunn av sitt kjødelige sinn" osv...

Jeg har hatt ikke så ganske lite somme tider å gjøre med ADVENTISTER, for hvem dette om SABBATEN er en hovedsak, det er viktigere for dem enn Kristi død! Så har jeg tenkt svært meget på dette, at også SABBATEN var en SKYGGE av det som skulle komme. Så sa jeg til en:

"Det er nokså trist og kaldt å sitte i en skygge! Jeg vil heller ha med selve MANNEN å gjøre enn den SKYGGE som er kastet av ham på marken! Hva mener du, da jeg var forlovet, og så sto solen på klar himmel og så såg jeg en skygge tvers over veien. Det var merkelig, jeg tror det var skyggen av kona mi, eller min forlovede. Og så ble jeg så begeistra for den skyggen at jeg satte meg ned og klappet på den! Og kysste skyggen! Jeg tror det blir nokså tomt og tørt! Jeg ville heller ha henne SELV som hadde avkastet skyggen...enn skyggen! Jeg har inntrykk av, stakkar, at du har slått deg til ro med skyggen av det som skulle komme. Og så PREKER du og dine OM SKYGGEN! I stedet for om HAM! Som avkaster skyggen...og hvile i ham." "Jeg vil ikke ha mer snakk med deg!" sa han. "Nei, se det kan være...he, det forandrer ikke saken."

Men så skal vi komme til vers 20 og 21:

"Når dere ER død med Kristus fra verdens barnelærdom, hvordan kan dere da - som om dere fortsatt levde i verden - la dem legge slike bud på dere: Ta ikke! Smak ikke! Rør ikke!"

Har du funnet noen underligere vers i Bibelen? Jeg har aldri funnet det. Og første gangen jeg stanset opp for dem så forsto jeg ikke det plukk! Og jeg regnet med at det var galt oversatt. Men det var samme hvem jeg spurte og hvor jeg undersøkte, der sto så. *"Når dere ER død med Kristus fra verdens barnelærdom, HVORDAN kan dere da - "som om dere fortsatt levde i verden - la dem legge slik BUD på dere?"* Ja, men kjære vene, vakre...LEVDE de ikke? Bodde de ikke der? Satt ikke Paulus og skrev et brev til dem? Har du skrevet til folk som ligger på kirkegården, som IKKE lever? Jovisst, min venn, levde de! De var spill levende! De kunne skrives til, og de mottok et brev...og likevel skriver han: "...SOM OM de levde i verden"!

De behandler dere (kolossenserne) som LEVENDE folk! De snakket om mat de ikke må spise og drikke du ikke må smake, og høytider og nymåner og sabbater du må overholde...akkurat SOM OM du levde i verden! Loven på Sinai med ALLE bud og forskrifter var gitt til og beregnet på folk som LEVDE! Og Loven hersker over mennesket så lenge det LEVER!

Men nå er kolossenserne AVGÅTT VED DØDEN! I Kristi død! Og da går det ikke AN, forstår du, å ta den

lov og de forskrifter, som er beregnet på levende folk, å anvende på de som er døde! Som OM de levde i verden!

Godt folk, MANGE forkynnere av Guds ord i vårt land, når jeg sitter og hører på dem...de henvender seg til troende og behandler dem SOM OM DE LEVER I VERDEN!

De har aldri FORSTÅTT og aldri ERKJENT at de er avgått ved DØDEN! Og må REGNES MED SOM SÅDAN! PREKES til som SÅDAN! BEHANDLES som SÅDAN! OPPDRAS som SÅDAN!

og så fortsetter Kolossenserbrevet:

"ER dere da OPPREISTE med Kristus.." Ja, hva da? Så må dere vende tilbake til skyggen! Sabbaten, nymånen, høytidene og til forskriftene til mat og drikke! For nå har dere kraft til det, for nå er dere oppreiste! Neiii....

Er du oppreist med Kristus, så søk det som er OVENTIL! Der hvor Kristus sitter ved Guds høyre hånd! Og la IKKE deres hug stå til det som er på jorden! Det loviske systemet han her har snakket om, det er på JORDEN! Men det er dere DØDE fra! Ved Kristi død! Og som oppreiste mennesker i HANS oppreining. Så skal dere være opptatt med det HIMMELSKE og det som angår ham DER!

Og DERVED, godt folk, tilføres vårt liv KRAFT til å DØDE legemets gjerninger! Og leve et liv som er til ære for Gud.

En liten illustrasjon før jeg slutter timen. Mange av dere har ganske visst hørt den før, enten av meg eller en annen:

Verdeshistorien forteller oss, at under Napoleonskrigene, så mister han mange soldater. Og gang på gang kom der utskrivning av nytt mannskap. En gang hadde han lidt forferdelige tap, og nytt mannskap måtte kalles inn. Så var der en lensmann som hadde fått ordre om å gi melding til de som skulle møte opp. Så la han merke til en ung franskmann som gikk der hjemme. Så tenkte han: "Det var da merkelig, har jeg forsømt å kalle ham inn før?" Han kunne ikke fatte det. Så gikk han til han personlig og sa:

- "Unnskyld, har ikke du vært kalt inn til krigen før?"

- "Joda!"

- "Og så møtte du ikke?"

- "Jovisst møtte jeg!"

- "Har du fått permisjon?"

- "Nei, det ble ikke snakk om å få permisjon!"

- "Har du desertert? Rømt?"

- "Det var ikke mulig å få rømme! Hvis jeg kunne så hadde jeg gjort det. Men det var umulig."

- "Og så er du HER?"

- "Nei..he he..jeg er ikke her."

- "Er du ikke HER? Jeg står da og snakker med deg!"

- "Nei, det er feil det! Jeg er ikke her."

Lensmannen tenker at nå spiller han sinnsyk for å gå klar! For mannen må være GAL, snakker om at han har vært i krigen! Ikke fått permisjon og ikke rømt, og ikke er han DER.

- "Ålright, kom du og følg med meg!"

Så kom mannen i retten, men han holdt på sitt. Han var ikke der.

- "Ja, hvordan vil du forklare det? At du ikke er her?"

- "Nei, jeg er død."

- "Død? he..he..og så stå her i retten?"

- "Ja, jeg er skutt!"

- "SKUTT?"

- "Ja, jeg ble innkalt til krigen da og da. Jeg reiste den og den dagen. Jeg kom i det kompaniet og den troppen, og var med i slaget der og der, der ble jeg skutt! De fant meg og begravde meg. Så jeg er ikke her jeg!"

På mange vis kunne de ikke forstå at den mannen var gal, men dette VAR jo VANVIDD! Så en forklaring måtte de ha! Så sa denne mannen:

- "Kan dere ikke undersøke tapslistene fra det slaget, og finne ut om jeg er skutt, drept og begravet eller ikke?"

Jo, retten tok en pause og så ble det gjort. Og ganske riktig, alt mannen sa var riktig.

- "Hvordan skal det forklares dette?"

- "Jo, det kunne du ha spurt om før. Der er bare en forklaring. Jeg var så redd for livet at jeg turde ikke gå i krig! Og så henvendte jeg meg til en mann som IKKE STO i de militære rollene, og som ikke var SKYLDIG til å møte der, og så KJØPTE jeg ham til å være min stedfortræder og gå i krigen for meg. Så skulle han ta mitt navn og hele mitt personalia og møte for meg. Det var HAN som reiste. Det var HAN som sto i ildlinjen og ble skutt. Det var HAN de begravde. Så jeg fikk min død og min grav i min stedfortreder. Så jeg er ikke her, jeg er død og begravet."

Retten visste ikke hva de skulle gjøre. Så sendte de saken til Napoleon selv, han fikk uttale seg om hva de skulle gjør med en slik mann. Og svaret kom tilbake fra Napoleon: "Den som ER død, han ER død! Der er INTET mer å gjøre med ham."

Dermed gikk mannen ut av retten, rettfærdiggjort i Napoleons øyne, rettfærdiggjort i rettens øyne, rettfærdiggjort i Frankrikes øyne, og i verdens øyne. Han var DØD i EN ANNENS DØD!

DERMED frikjent og rettfærdiggjort FRA ENHVER LOV og enhver militær paragraf.

Jeg syndes dette illustrerer forholdet så klart at det kan ikke bli klarere hvor lenge vi prater om det. Gud give at alle dere hadde fortsatt det OM DEG SELV, at du har vært på Golgata, der fikk du din dom, din straff, din død, og i Kristi garv fikk du din grav. Og i hans oppstandelse har du fått en ny oppstandelse. Du har lagt DOM og DØD BAK DEG! Og så ER du frelst! Og satt i det himmelske! I en ANNEN mann! Blir det klart for deg min venn, så blir det sabbat her i (slår seg mot hjertet).

Så får du hvile fra alle DINE gjerninger! Akkurat som Gud fra SINE! (frelsesverket ER FULLBRAKT!). Gud holder ikke på med å skape, PRESTERE mer! Han er ferdig med det! Han hviler på det. Men han er ikke passiv! Han har NOK å gjøre!

Og får du hvile fra DINE gjerninger, som går ut på å PRESTERE noe, for å bli og være noe for Gud, så betyr ikke det at du blir en åndelig LEDIGGJENGER, men da blir du SKIKKET FOR, og får INTERESSE for...å gjøre HANS gjerning!

Mange troende er så opptatt med Å LEVE FOR SEG SELV! For å BERGE seg for himmelen at de har ikke tid å leve for Gud! Alt de gjør, endog når de ber, det er for å slippe helvete! Det er for ikke å gå fortapt! Leser de i Bibelen så er det for å berge seg! Var det ikke den skrekkelige muligheten at de kunne gå fortapt...så la de seg til å sove! Var ikke farlig!

Slike mennesker er ikke skikket for å gå INN for å leve livet for HERREN! Så GAGNET av livet blir HANS!

Nei, nei! Gud gi at denne hemmeligheten måtte bli klar!

Bønn.....